

Näringsdepartementet

Fritid till sjöss och i hamn (SOU 2006:67)

ILO-kommittén har inbjudits att lämna synpunkter på utredningen om avveckling av Handelsflottans kultur- och fritidsråd (HKF-utredningen) och dess rapport (SOU 2006:67) Fritid till sjöss och i hamn – Förslag till finansiering av service till sjöfolk (N2006/5149/TP).

Eftersom ILO-kommittén inte hinner behandla ärendet före den 15 augusti och heller inte kan närvara vid hearing, får jag på kommittésektariatets vägnar framföra följande synpunkter, vilka delges kommitténs ledamöter.

HKF:s verksamhet styrs av bl.a. ILO-konventionen (nr 163) om sjömäns välfärd till sjöss och i hamn med tillhörande rekommendation (nr 173) i samma ämne. I utredningsuppdraget (Dir. 2006:24) har ingått att särskilja konventionsbunden och icke konventionsbunden verksamhet. Utredningen har emellertid konstaterat att konventionen nr 163 är av främjandekaraktär med allmänt formulerade mål och få preciserade krav. Den har dragit slutsatsen att det inte är möjligt att göra en uppdelning av HKF:s verksamhet benämnd bunden respektive icke bunden till konventionen.

I stället för konventionsbunden introducerar utredningen begreppet ”konventionsnära” och låter detta avse relationen till bestämmelserna såväl i den bindande konventionen som i den icke-bindande rekommendationen.

Begreppet ifråga är en innovation som tillmäter rekommendationen större betydelse än som vanligtvis är fallet i bedömningen av icke-bindande instrument. Från ILO-synpunkt finns inget som hindrar en strikt tillämpning också av rekommendationer, men en sådan förutsätts inte av ILO:s stadga och blir inte föremål för granskningsorganens prövning på samma sätt som tillämpningen av en ratificerad konvention.

Från ILO-kommitténs synpunkt är förenlighet med ratificerade konventionsbestämmelser av störst betydelse, och i det perspektivet saknar kommittén anledning att invända mot utredningens förslag.

Däremot finns anledning att påpeka en missvisande skrivning i rapportens avsnitt 3.4 om den nya konsoliderade konventionen på sjöfartsområdet, antagen i februari 2006. Denna innehåller – vilket i stort sett är en innovation i ILO-systemet – såväl bindande som icke-bindande bestämmelser; se konventionens artikel VI (återgiven i rapportens bilaga 4). De senare blir, till skillnad från vad utredningen påstår, inte bindande genom att konventionen ratificeras. Däremot kan, precis som utredningen

påpekar, den konsoliderade konventionen med båda slagen av bestämmelser utgöra stöd för en uppdelning i konventionsreglerad och icke konventionsreglerad verksamhet. Till sådana överväganden får ILO-kommittén eventuellt återkomma när den behandlar den nyantagna konventionen.

Vad beträffar finansiering av den föreskrivna välfärdsverksamheten innehåller, som utredningen påpekar, den konsoliderade konventionen inga krav.

För ILO-kommittén

Kerstin Wiklund
Sekreterare